

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200902
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Konček
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7018200902.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd (ďalej len „súd“) v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Končeka a členov senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Pavla Tkáča v právnej veci žalobcu: Y. V., XXX XX X. XX, práv. zast.: JUDr. Dušan Szabó, advokát, Nemocničná č. 7, 077 01 Kráľovský Chlmec, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, 812 67 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673 zo dňa 16.08.2016, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. 2016/123673, UPS/US1/OK2/BEZ/2016/15673 zo dňa 16.08.2016, ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce č. MI1/RK/KON/2016/132, č.z. 2016/234782 zo dňa 24.06.2016 a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 24.06.2016, č. MI1/RK/KON/2016/132, č.z. 2016/234782, ktorým tento uložil žalobcovi pokutu 2 000,- eur podľa ust. § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti za zavinené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, konkrétne za zamestnávanie jednej fyzickej osoby (dcéry žalobcu) so začiatkom práce dňa 15.02.2015, ktorú žalobca ako zamestnávateľ neprihlásil do registra poistencov pred vznikom poistenia, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca podľa dohody o vykonaní práce, ale až dňa 02.03.2015 elektronicky s dátumom poistenia od 15.02.2015, čo žalovaný zistil vykonanou kontrolou dňa 26.11.2015 na prevádzkarni žalobcu V.Á. XXX, P. W.. V dôvodoch svojho rozhodnutia žalovaný argumentoval nasledovne: „Z predložených dokumentov správnym orgánom, najmä z priebežného protokolu a protokolu o výsledku kontroly, odvolací orgán prijal záver, že rozporom medzi správnym orgánom a účastníkom konania je klasifikácia skutku, odôvodnenie nelegálneho zamestnávania p. J.. V. prihlásením do Registra SP až dňa 02.03.2015 oproti uzavretému pracovnoprávnemu vzťahu s výkonom práce od 15.02.2015. Správny orgán z predloženej dokumentácie z výkonu kontroly dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania účastníkom konania prijal záver orgánu kontroly, ktorý vyhodnotil prítomnosť a činnosť kontrolovanej osoby p. J.. V. dňa 26.11.2015, v čase o 10:15 hod. v kontrolovanej prevádzkarni účastníka konania ako závislú prácu, ktorá mala byť vykonávaná na základe založeného pracovnoprávného vzťahu podľa Zákonníka práce medzi účastníkom konania a kontrolovanou osobou odo dňa 15.02.2015, ktorá nebola prihlásená do Registra SP pred začiatkom výkonu práce. Účastník konania dodatočne predložil správnemu orgánu dňa 13.06.2016 vo Vyjadrení účastníka konania ev.č. 2016/220936 Dohodu o zmene Dohody o vykonanej práci zo dňa 13.02.2015, uzavretú dňa 24.02.2015. V spisovom materiáli správneho orgánu sa nachádza dôkaz č. 8, ktorý potvrdzuje mzdu

za mesiac február 2015. Odvolací orgán, rovnako ako správny orgán a orgán kontroly, zdôrazňuje rešpektovanie a dodržanie svojej povinnosti preskúmať pred prijatím záverov z výsledku kontroly dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania účastníkom konania na kontrolovanom pracovisku všetky skutočnosti. Pri vyhodnotení prítomnosti a činnosti kontrolovanej osoby p. J.. V. na kontrolovanom pracovisku posúdil faktickú situáciu v konkrétnom prípade (posúdenie okolností konkrétneho prípadu). Posúdil predložené dôkazy správnym orgánom. Pri posudzovaní odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, týkajúceho sa skutkovej a právnej podstaty porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania účastníkom konania, odvolací orgán vychádzal pri hodnotení predložených dôkazov a vyjadrení z príslušných zákonných ustanovení, aktuálne platných v čase výkonu kontroly dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania účastníkom konania.“ Žalovaný citujúc ust. § 3 ods. 2, § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani a § 231 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení argumentoval, že: „Pri posudzovaní faktickej situácie konkrétneho prípadu (ne)preukázania výkonu závislej práce p. J.. V. účastníkovi konania, odvolací orgán osobitne posúdil nasledovné dokumenty: 1. Priebežný protokol o výsledku kontroly číslo MI1/RK/KON/2015/337-0002 spísaný na mieste výkonu kontroly dňa 26.11.2015 o 10:15 hod. (ďalej len „dôkaz č. 1, Priebežný protokol“); 2. Protokol o výsledku kontroly MI1/RK/KON/2015/337-0003 zo dňa 23.12.2015, podpísaný členmi kontrolnej skupiny a kontrolovaným subjektom (ďalej len „dôkaz č. 2, Protokol“); 3. Elektronický výpis z Registra SP: fyzická osoba p. J.. V., rodné číslo: XXXXXX/XXXX zo dňa 30.03.2016, potvrdzujúci elektronické prihlásenie zamestnankyne účastníkom konania do Registra SP dňa 02.03.2015 o 11:14 hod. (ďalej len „dôkaz č. 3, Prihlásenie J.. V. do Registra SP“); 4. RLFO p. J.. V., rodné číslo: XXXXXX/XXXX zo dňa 05.02.2015 (ďalej len „dôkaz č. 4, RLFO p. J.. V.“); 5. Žiadosť o stanovisko k prihláseniu - oznámenie, 27129-9/2016-MI zo dňa 10.05.2016 (ďalej len „dôkaz č. 5, Stanovisko Sociálnej poisťovne - pobočka Michalovce“); 6. Dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 13.02.2015 založená medzi účastníkom konania a p. J.. V., (ďalej len „dôkaz č. 6, Dohoda“); 7. Dohoda o zmene Dohody o vykonanej práci zo dňa 13.02.2015, uzavretá dňa 24.02.2015, predložená správnemu orgánu dňa 13.06.2016 vo Vyjadrení účastníka konania... ev.č. 2016/220936 (ďalej len „dôkaz č. 7, Dohoda o zmene dohody“); 8. Potvrdenie o mzde/odmena za zárobkovú činnosť, ev. č.: 2015/107982, evidované úradom 19.03.2015 (ďalej len „dôkaz č. 8, Potvrdenie o mzde“). V súlade s povinnosťou odvolacieho orgánu hodnotiť dôkazy jednotlivo a následne v ich vzájomnej súvislosti, sa odvolací orgán zaoberal vyhodnotením dôkazov, ktoré predložil správny orgán a účastník konania v procese rozporovania výsledkov kontrolných zistení a v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu č.: 2016/234782. Odvolací orgán vykonal hodnotenie dôkazov ako myšlienkový postup, v rámci ktorého správny orgán prijíma jedno tvrdenie a odmieta iné. Odvolací orgán prijal dôkaz č. 1, priebežný protokol, v ktorom kontrolovaná zamestnankyňa p. J.. V. vlastnou rukou potvrdila výkon práce na kontrolovanej prevádzkarni dňa 26.11.2015, v čase o 10:15 hod., rovnako ako skutočnosť, že „...vykonávala závislú prácu obsluhujúceho personálu - predavačky, obsluhujúcej zákazníkov“. Uvedená skutočnosť je zaznamenaná v Priebežnom protokole podľa vyjadrenia kontrolovanej zamestnankyne p. J.. V. a potvrdená vlastnoručným podpisom. Kontrolovaná zamestnankyňa v zmysle § 68 ods. 4 písm. b) zákona o službách zamestnanosti splnila povinnosť preukázať orgánu kontroly svoju totožnosť a vysvetliť dôvod svojej prítomnosti na prevádzkarni kontrolovaného zamestnávateľa. Odvolací orgán prijal dôkaz č. 3, prihlásenie J.. V. do Registra SP účastníkom konania dňa 02.03.2015 o 11:14 hod., t.j. po začiatku nástupu na výkon jej práce v kontrolovanej prevádzkarni, podľa dohody o pracovnej činnosti, v ktorom orgán kontroly overoval (ne)splnenie povinnosti kontrolovaného zamestnávateľského subjektu, účastníka konania, (ne)prihlásenie kontrolovaného zamestnanca, nachádzajúceho sa na kontrolovanej prevádzkarni. Vzhľadom na neprijatie dôkazu č. 7 odvolací orgán svoj názor zastáva aj naďalej. Dôvod pre neprijatie dôkazu č. 7, ktorý bol predložený až 13.06.2016, a nie v čase výkonu kontroly 26.11.2015 je, že účastník konania v odvolaní uvádza uzatvorenie Dohody o zmene dohody o vykonaní práce najskôr ústne a neskôr aj písomne. Uvedené je v rozpore so Zákoníkom práce, ktorý v § 228a ods. 2 uvádza, cit.: „Dohodu o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný uzatvoriť písomne, inak je neplatná. V dohode o pracovnej činnosti musí byť uvedená dohodnutá práca, dohodnutá odmena za vykonanú prácu, dohodnutý rozsah pracovného času a doba, na ktorú sa dohoda uzatvára. Jedno vyhotovenie dohody o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.“ Správny orgán v dôkaze č. 2, Protokol, na základe zaviazania správneho orgánu rozhodnutím o odvolaní č. z. 2016/61189 zo dňa 20.04.2016 vykonal opravu v dátume prihlásenia do Registra SP na str. 2 Protokolu a uviedol správny dátum prihlásenia do Registra SP dňa 02.03.2015, čo uviedol v liste č. z. 2016/206826 zo dňa 01.06.2016 - Vyjadrenie účastníka konania pred vydaním rozhodnutia o udelení pokuty - vyžiadanie a účastníka konania o oprave chyby v písaní upovedomil. Dôkaz č. 4 odvolací orgán neprijíma vzhľadom na prijatie dôkazu č. 5, Stanovisko Sociálnej poisťovne - pobočka Michalovce, v ktorom sa uvádza:Zamestnávateľ nemohol predložiť RLFO na pobočku

dňa 05.02.2015, ako uvádza, z dôvodu pridelenia identifikačného čísla zamestnávateľa (IČZ) pobočkou až dňa 06.02.2015. Na kópii „akože“ predloženého RLFO zo dňa 05.02.2016 je IČZ uvádzané. Taktiež odtlačok pečiatky pobočky nie je totožný so vzorom pečiatky. Odvolací orgán prijíma dôkaz č. 8, Potvrdenie o mzde. Dôkaz č. 8 bol dôkazom, ktorý bol v spisovom materiáli predložený ešte v roku 2015, a to dňa 19.03.2015, ev.č.: 2015/107982. Pri dôkaze č. 7 sa stotožňuje odvolací orgán s názorom správneho orgánu v tom, že dôkaz č. 7 sa javí ako účelový a to z dôvodu jeho predloženia až 13.06.2016. Pri odvolávaní sa účastníka konania na zamestnávanie príbuzného v priamom rade sa odvolací orgán stotožňuje s názorom správneho orgánu, ktorý v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia vysvetľuje zákonné dôvody, na základe ktorých nie je možné prijať argument účastníka konania. V odvolaní sa účastník konania vyjadril, že mu nebol preukázaný priamy ani nepriamy úmysel konania nelegálneho zamestnávania. K uvedenému odvolací orgán uvádza právny názor o objektívnom charaktere zodpovednosti. Objektívny charakter zodpovednosti znamená, že zamestnávateľ je zodpovedný už tým, že k samotnému nedostatku, teda porušeniu došlo, bez ohľadu na následné odstránenie zistených nedostatkov a bez ohľadu na to, či sa jedná o zavinené alebo nezavinené konanie či opomenutie. Z právneho hľadiska je pre vznik objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa za správny delikt nepodstatným, či k pochybeniu došlo zavinením určitých okolností, zavinením zamestnancov zamestnávateľa, alebo iných subjektov, ako zamestnávateľa. Odvolací orgán z predložených listinných dôkazov prijal záver, že správny orgán správne vyhodnotil skutkový stav kontrolovanej zamestnankyne v čase výkonu kontroly, na mieste výkonu kontroly dňa 26.11.2015, v čase o 10:15 hod., ako závislú prácu pre zamestnávateľa vykonávanú v rozpore so zákonom o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Odvolací orgán vyhodnotil postup správneho orgánu pri výkone kontroly a v následnom správnom konaní ako správny, v súlade so zákonom o službách zamestnanosti, zákonom o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, v súlade so zákonom o kontrole a zákonom o správnom konaní. Účastník konania nepredložil odvolaciemu orgánu žiadny dôkaz, ktorým by dokázal nezákonný postup úradu, obmedzovanie jeho práv a záujmov účinne sa brániť. Odmietnutie nelegálneho zamestnávania účastníkom konania, v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu odvolací orgán vzal na vedomie, nezmenilo však nič na skutkovej a právnej podstate orgánom kontroly preukázaného porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania účastníkom konania. Zákon o službách zamestnanosti ukladá úradu a ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny povinnosť uložiť pokutu za každé zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Postup správneho orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o uložení pokuty po úplnom a presnom zistení skutkového stavu veci, odvolací orgán vyhodnotil ako správny. Odvolací orgán preskúmaním správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia nezistil porušenie zákona, ani žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali zrušenie rozhodnutia pre nezákonnosť, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolací orgán uloženie pokutu v minimálnej zákonom stanovenej výške považuje za dostatočnú pre naplnenie represívneho, ako aj preventívneho cieľa sledovaného zákonom.“ Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 25.08.2016.

2. Včas podanou žalobou, podanou osobne na Krajskom súde v Košiciach dňa 06.10.2016, sa žalobca domáhal iba zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z 24.06.2016 (nedomáhal sa vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, poznamenáva súd), priznania náhrady trov konania a alternatívne sa domáhal moderácie v zmysle ust. § 198 ods. 1 a upustenia od uloženia sankcie. Žalobca v žalobe namietal v prvom rade nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. a) SSP, nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. b) SSP a z dôvodu podľa ust. § 191 ods. 1 písm. g) SSP, resp. nenaplnenia tohto dôvodu pre porušenie ust. § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku. Ďalej žalobca vytýkal žalovanému rozhodnutiu, že v konaní skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, nie je v súlade s administratívnymi spismi, že nezastavením konania došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci a že neboli použité zásady trestného konania podľa trestného zákona, ktoré bolo treba použiť na správne trestanie, teda vytýkal aj dôvod, na ktorý súd je povinný prihliadnuť ex officio. V bode A/I-IV žaloby žalobca popisuje priebeh správneho konania pred prvostupňovým a druhostupňovým správnym orgánom, cituje z rozhodnutia niektoré pasáže, pričom poukazuje na to, že žalovaný vykonal kontrolu u žalobcu dňa 26.11.2015, u ktorého zamestnanec nastúpil do práce dňa 04.03.2015, a nie dňa 15.02.2015, že prihlášku zamestnanca žalobca, aj keď nie v predpísanej forme, ale podal ju riadne a včas elektronicky dňa 02.03.2015, pričom odvody boli zaplatené riadne odo dňa 15.02.2015, a nie od 04.03.2015, odkedy podľa zmeny dohody o vykonaní práce mali byť zaplatené a žalobca bol za omeškanie prihlášky do systému sociálneho poistenia sankcionovaný. V bode B žalobca ďalej namietal, že konanie žalobcu nesmerovalo k tomu, aby sa vyhol plateniu

poistného, že v čase kontroly bola splnená povinnosť žalobcu prihlásiť zamestnanca do poistenia, že ide tu o dvojité postih žalobcu za ten istý skutok (pokuta za oneskorené prihlásenie a predmetná pokuta), tiež namietal nenaplnenie skutkovej podstaty v § 2 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, nepreukázanie úmyslu žalobcu, a že zamestnanec žalobcu bol študentom do 26 rokov veku, a preto nejde o nelegálne zamestnávanie s poukazom na ust. § 2a ods. 1 a 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. V závere cituje z internetu zabezpečené „POSUDZOVANIE NELEGÁLNEHO ZAMESTNÁVANIA INŠPEKTORÁTOM PRÁCE“.

3. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 14.11.2016, datovaným dňa 07.11.2016, v ktorom uviedol: „Žalobkyňa má za to, že odvolací orgán vec nesprávne právne posúdil tým, že subsumoval jej konanie po skutkovú podstatu deliktu nelegálneho zamestnávania, keď svojho zamestnanca neprihlásila najneskôr pred začatím výkonu práce. Žalobkyňa má za to, že omeškanie nespôsobilo žiadne negatívne účinky vo sfére zamestnanca, spočívajúce napr. v omeškaní s odvodovými povinnosťami. a) Žalobkyňa nepopiera, že došlo k 15 - dňovému časovému omeškaniu pri elektronickom prihlasovaní po dohodnutom čase nástupu na výkon dohodnutej činnosti s prihlásením uvedeného zamestnanca, ale nesúhlasí s posúdením jej konania ako nelegálneho zamestnávania, ako aj uložením pokuty, ktorá bola za takéto konanie uložená. b) Namietala deň začatia výkonu práce s tým, že pôvodný termín 15.02.2015 bol posunutý na deň 04.03.2015 po vzájomnej dohode. c) Žalobkyňa uvádza, že správny orgán sa nevysporiadal s jeho námietkou pokiaľ ide o ustanovenie § 2a ods. 1 a 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. d) Považuje uloženie pokuty za trestanie druhýkrát, pretože za ten istý správny delikt bola už potrestaná zo strany Sociálnej poisťovne. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že dňa 26.11.2015, v čase o 10:15 hod. v kontrolovanej prevádzkarni žalobkyňa nelegálne zamestnávala 1 osobu, p. J.. V., v zmysle § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a zamestnávateľ si nesplnil povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa § 231 ods. 1, písm. b), bod 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, čím naplnil skutkovú podstatu nelegálneho zamestnávania. Žalobkyňa hore menovaného zamestnanca prihlásila do Registra SP až dňa 02.03.2015, oproti uzavretému pracovnoprávnemu vzťahu s výkonom práce od 15.02.2015. Ad a) V súlade s určenou pôsobnosťou úradu a žalovaného v zákone o službách zamestnanosti je ich zákonnou povinnosťou kontrolovať dodržiavanie platných právnych predpisov pre služby zamestnanosti, ochraňovať právo a právom chránené záujmy občanov pred nelegálnym zamestnávaním a nelegálnou prácou. Rozhodnutie o uložení pokuty je riadne zdôvodnené. Správny orgán pri uložení pokuty postupoval v zmysle § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“). V zmysle citovaného paragrafu správny orgán uloží pokutu pri zistení nelegálneho zamestnávania podľa osobitného predpisu od výšky 2 000,- eur do 200 000,- eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000,- eur. Pri určení výšky pokuty sa správny orgán riadil § 68a ods. 2 zákona o službách zamestnanosti, keď prihliadal na závažnosť zistených nedostatkov a ich následkov. S prihliadnutím na preukázané porušenie zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a na úroveň súčinnosti poskytnutej pri výkone kontroly, úrad rozhodol správne, keď pokutu uložil v dolnej hranici sadzby a to 2 000,- eur. Ad b) Žalobkyňa predložila vo vedených správnych konaniach správnym orgánom I. stupňa „Potvrdenie o mzde/odmene za zárobkovú činnosť na meno zamestnávateľa Y. V. a meno zamestnanca, J. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, v obsahu ktorého deklaruje, že menovaná vykonávala zárobkovú činnosť od 15.02.2015 a mala mzdu za mesiac/ rok: 2/2015, odpracované hodiny 8 (dôkaz č. 2). Mzda bola vyplatená v marci 2015. Dôkaz č. 2 je v závere opatrený pečiatkou zamestnávateľa, bol spísaný podľa uvedeného dátumu dňa 13.03.2015 a je riadne podpísaný zamestnávateľom. Správny orgán uvedené potvrdenie o mzde vyhodnotil ako dôkazné k skutočnosti vykonávania závislej práce p. J.. V. od 15.02.2015. Ad c) Za študenta sa považuje: • dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky (povinná školská dochádzka sa končí uplynutím školského roku, v ktorom dieťa absolvovalo desiaty rok školskej dochádzky, najneskôr však uplynutím školského roku, v ktorom dovŕšilo vek 16 rokov), • dieťa v období od skončenia povinnej školskej dochádzky do dosiahnutia veku 26 rokov, ak sa sústavnne pripravuje na povolanie štúdiom. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení sústavná príprava dieťaťa na povolanie je : (1) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je štúdium, ktoré sa a) organizuje na strednej škole dennou formou alebo b) uskutočňuje na vysokej škole dennou formou. Podľa § 35 ods. 3 písmeno b) zákona o službách zamestnanosti, sústavná príprava občana na povolanie nie je a) obdobie, po ktoré sa štúdium prerušilo, a b) štúdium popri zamestnaní na strednej škole a štúdium organizované externou formou na vysokej škole podľa osobitných predpisov. Z uvedených legislatívnych predpisov vyplýva, že

§ 2a ods. 1 a 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani sa na p. J. V., ako študentku štúdia organizovaného externou formou na vysokej škole, nevzťahuje. Ad d) Správny orgán uložil pokutu kontrolovanej osobe za správny delikt v súlade s § 68a ods. 1 písm. b) zákona o službách zamestnanosti za zavinené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2, v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani. Sankciu, ktorú uložil iný správny orgán, uložil za iný správny delikt. Podľa § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti ústredie a úrad uložia pokutu právnickej osobe, alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania v nadväznosti na zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobkyne, že žalobou napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné z dôvodov nesprávneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu na posúdenie veci.“ V závere žalovaný uviedol, že „preskúmaním správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia nezistil porušenie zákona, ani žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali zmenu žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalobou napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Uložená pokuta zohľadňuje závažnosť zistených nedostatkov a závažnosť ich dôsledkov sledovaných zákonom, výšku pokuty v zákonom stanovenej dolnej hranici sadzby považuje za primeranú k počtu nelegálne zamestnaných osôb a dostatočnú pre naplnenie represívneho, ako aj preventívneho cieľa. Žalovaný posúdil všetky skutočnosti rozhodné na kvalifikáciu konania žalobkyne a dospel k záveru, že tak ako správny orgán II. stupňa, tak aj správny orgán I. stupňa postupoval dôsledne podľa § 3 ods. 1 a 4, § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní. Od 1. novembra 2013 bol novelizovaný zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani (zákonom č. 308/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce, zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony). Novela upravujúca nelegálne zamestnávanie priniesla aj zmenu, že nelegálnym zamestnávanim od 1.11.2013 je aj oneskorené podanie prihlášky zamestnanca do Sociálnej poisťovne v prípade, že pracuje na riadny pracovný pomer, alebo dohodu. Neberie sa už ohľad na to, či prihláška bola podaná pred, alebo po začatí kontroly nelegálneho zamestnávania. Zákon o nelegálnom zamestnávani už nerozlišuje medzi závažnosťou situácie, keď jeden zamestnávateľ zámerne zamestnáva na čierno a druhý len neskôr zaregistroval zamestnanca do Sociálnej poisťovne, hoci zmluvný vzťah už existuje na papieri (do novembra 2013 platilo, že z neskorého prihlásenia do Sociálnej poisťovne nevznikol pre zamestnávateľa problém, keď zamestnanca nahlásil skôr, ako to odhalili inšpektori práce pri kontrole - nelegálnym zamestnávanim bolo nesplnenie oznamovacej povinnosti voči Sociálnej poisťovni do dňa začatia kontroly inšpektorátom práce). Uzatvorením dohody o vykonaní práce, resp. dohody o pracovnej činnosti na dobu určitú, dochádza k vzniku a zániku právneho vzťahu, rovnako dochádza k vzniku a zániku poisťného i pomeru.“ Poukázal ešte na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/4/2013 z 11.06.2013, z 29.01.2015 sp.zn. 8Sžf/111/2013, sp.zn. 10Sžso/16/2014 z 25.03.2015, sp.zn. 10Sžso/28/2014 zo dňa 15.04.2015. Z uvedených dôvodov s poukazom na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky navrhol žalobu zamietnuť.

4. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril replikou, podaním doručeným súdu dňa 13.12.2016, v ktorom uviedol: „Ako to vyplýva z porovnania žaloby s vyjadrením žalovaného stoja tu voči sebe dva pohľady a názory na vec a na aplikáciu § 2 ods. 2 písm. b) v súvisi s § 2a ods. 1) a § 3 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani v spojení s § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2005 Z. z. o službách v zamestnanosti. Jeden pohľad vychádzajúc z danej konkrétnej situácie posudzuje vec zo širšieho pohľadu a nie izolovane iba vo vzťahu k príslušnému ustanoveniu citovaného zákona, keďže prípad aj inak je hodný osobitného zreteľa. Druhý je pohľad reštriktívny, ktorý vychádza z prísne gramatického výkladu aj inak z aplikačnej praxe rozporného ustanovenia zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávani, ktorý ponecháva možnosť, ako je tomu aj v danej veci na zneužitie práva, teda na „šikanóznny výkon“ práva, ktorý však nemôže požívať právnu ochranu. V žalobe žalobkyňa popisuje podrobne skutkový stav, ako došlo k uzatvoreniu pracovnoprávneho vzťahu dohodou o vykonaní práce, prihláseniu zamestnanca do RLFO, ako aj stav pri kontrole dňa 26.11.2014, kedy všetko mala administratívne v poriadku a fakticky už mala dávno za sebou prihlásenie zamestnankyne do systému sociálneho poistenia a dlhé mesiace už plnila riadne a včas svoje zákonné povinnosti vyplývajúce zo zákona o sociálnej poisťovni. Navyiac za „administratívnu chybu“ prihlásenia zamestnanca do systému Sociálnej poisťovne, voči ktorej túto povinnosť mala zo zákona, aj zaplatila pokutu. Žalovaný subjekt však za to isté pochybenie do minulosti ukladá žalobkyňi po uplynutí 9. mesiacoch akože za správny delikt pokutu 2 000,- € za údajné nelegálne zamestnávanie. Teda z toho istého skutkového základu je postihnutá už druhýkrát. Žalobkyňa v čase prihlásenia zamestnanca do systému RLFO ešte nevedela, že jej dcéra zo študijných dôvodov nebude môcť nastúpiť do práce

a preto sa dohodli na posunutí termínu nástupu do práce na deň 04.03.2014, o ktorej skutočnosti predložila do spisu aj dodatok k dohode. Jedinou chybou z terajšieho pohľadu bolo to, že včas tieto skutočnosti neoznámila účtovníčke, ktorá vybavovala tieto záležitosti a vzhľadom na nie veľký rozdiel v odvodovej povinnosti spiatočne už korekciu nevykonala. Aj z uvedených je vidieť, že žalobkyňa „čierne“ nezamestnávala, ale ani nemala záujem na škodu Sociálnej poisťovne sa obohatiť, keďže odviedla odvody aj za tie dni, za ktoré po posunutí termínu nástupu do práce nemala. Túto skutočnosť však nie je možné vyhodnotiť v neprospech zamestnávateľa - žalobkyne a spochybníť voľnosť fyzickej osoby zamestnávateľa (neštátneho subjektu) a zasahovať do jeho konania. Podstata sporu teda spočíva v klasifikácii skutku, teda v právnom posúdení, či je nelegálnym zamestnávaním stav, kedy zamestnávateľ zamestnáva zamestnanca, okrem iného vlastnú dcéru (teda príbuznú v priamom rade) na základe dohody o vykonaní práce, ktorá zároveň je študentom vysokej školy, v čase kontroly má s ňou uzatvorenú písomnú dohodu o vykonaní práce, v čase výkonu kontroly bola prihlásená do systému sociálneho poistenia a iba z dôvodu, že elektronickú prihlášku RLFO (registračný list fyzickej osoby) podala s 15 - dňovým časovým omeškaním po dohodnutom čase nástupu na výkon dohodnutej činnosti, aj to iba preto, že už skôr podala prihlášku do Sociálnej poisťovne v písomnej podobe, ktorú však Sociálna poisťovňa neakceptovala, pričom aj odvody na poistné odvádza od pôvodne dohodnutého času výkonu pracovnej činnosti a nie odo dňa skutočného nástupu na výkon práce 04.03.2016 podľa zmeny dohodnutých podmienok. To je stručne popísaná genéza preskúmvanej veci a keďže skutkový stav vyplýva z listinných dôkazov a prehlásení účastníkov ku skutkovým okolnostiam, ako to popisuje účelovo žalovaný sa žalobkyňa nevyjadruje a ponecháva na posúdenie súdu. Pozoruhodné z právneho hľadiska je aj to, že pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 2a ods. 1 vo vzťahu k študujúcej dcére žalobkyne, že citované ustanovenie obsahuje tri (3) konkrétne odkazy na osobitné predpisy pod čiarou, ale v časti vety „alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku“ nie je odkaz na žiadny predpis pod čiarou, ani na tie, na ktoré sa odvoláva žalovaný a ktorými sa snaží obhájiť svoj názor. Takúto legislatívnu úpravu nie je možné vysvetliť svojským výkladom a najmä v neprospech neštátneho subjektu - zamestnávateľa tak, že sa to nevzťahuje na študenta v externej forme štúdia. Zvyšovanie kvalifikácie podľa všetkého je aj všeobecným a verejným záujmom. Ide o ďalšiu pochybnosť, ktorá vedie k právnej neistote. Žalobkyňa má za to a vyplýva to z postupu v konaní, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aj z vyjadrenia žalovaného, že správne orgány písomné podania žalobkyne a dôkazy, ktoré preukazujú správnosť jej tvrdení ani nespomína, obchádza a s jej podstatnými argumentmi, námietkami a predloženými dôkazmi sa vôbec nevysporiadal. Rozpory, ktoré vznikli v priebehu konania neodstraňoval. Najmä pokiaľ ide o dohodu o zmene nástupu do práce, evidenciu dochádzky, ktorý bol podkladom k mzdovému listu. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podľa odseku 2 § 32 Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Podľa § 34 odsek 1 na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Podľa § 34 ods. 3 účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Podľa § 34 odseku 5 správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Aj na konanie o uložení pokuty za nelegálne zamestnávanie sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení a preto v odôvodnení svojho rozhodnutia správny orgán mal uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Aj z vyššie uvedeného ustanovenia § 32 ods. 1 vyplýva, že správny orgán určuje iba rozsah o spôsobe zisťovania podkladov pre rozhodnutie, ale postup a vyhodnotenie dôkazov v rozhodnutí upravuje zákon, a preto každý zabezpečený dôkaz vo vzťahu k zákonným požiadavkám bez ohľadu na to, kto ich produkoval, musí vyhodnotiť jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a rozpory ak vznikli, odstrániť. Je nesporné, že správny orgán v intenciách vyššie citovaných ustanovení zákona nepostupoval a okrem faktografického popisu udalosti a citácií niektorých ustanovení zákona o nelegálnom zamestnávaní a výkladu jeho ustanovení, iba sa odvoláva na zistenia ani nie k času vykonania kontroly, ale sa zaoberá s prihlásením zamestnanca do RLFO do minulosti a sa nevyrovnal s námietkami uvedenými v písomných podaniach a v priebehu správneho konania a listinné dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila už prvostupňovému orgánu a ktoré preukazujú správnosť jej tvrdenia ani nevzal do úvahy. Je však podstatné to, že dňom 1. júla 2016 došlo ku zmene v procesnom práve, kedy zákon dáva možnosť aj

povinnosť práve súdom posúdiť právny stav aj z iných hľadísk, aby bol naplnený princíp právnej istoty, kedy zákon z rôznych dôvodov takúto istotu účastníkovi neposkytuje. Podľa čl. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Spory vyplývajúce z ohrozenia, alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu. Podľa čl. 2 ods. 1 Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa čl. 2 ods. 3 Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 3 ods. 1 Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. Z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. V ust. § 5 citovaného zákona sú zakotvené základné princípy konania. Podľa § 5 ods. 1 SPP Konanie pred správnym súdom sa okrem princíпов, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12. Podľa § 5 ods. 2 SPP Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. Podľa § 5 ods. 3 Pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu. Podľa § 5 ods. 4 Správny súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Podľa § 5 ods. 12 Správny súd výnimočne neposkytne ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby, ak nimi podaný návrh sleduje zjavné zneužitie práva. Žalobkyňa je toho názoru, že samotná objektívna zodpovednosť ešte sama o sebe neznamena, že v danej konkrétnej veci by bola naplnená skutková podstata nelegálneho zamestnávania. Na tejto skutočnosti nemení ani žalovaný spomínaná legislatívna zmena. Veď žalobkyňa prihlásila zamestnanca podľa osobitného predpisu, posunula dohodou nástup zamestnanca do práce a zaplatila poisťné za zamestnanca. Odhladnuc od vyššie uvedených, ale ani zo samotného znenia príslušného ustanovenia nevyplýva správnosť postupu žalovaného. Podľa § 2 ods. 2 Nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a nesplnila povinnosť podľa osobitného predpisu alebo.... Zo spisu jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa svoje povinnosti splnila aj k času kontroly podľa zákona 82/2005 Z. z.! Z citovaného ustanovenia vôbec nevyplýva, či vzhľadom na výkon a účel kontroly podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 82/2005 Z. z., zamestnávateľ má mať túto povinnosť splnenú k času vykonania kontroly! Podľa názoru žalobkyne kontrola včasnosti ohlasovacej povinnosti podľa zákona o sociálnej poisťovni prislúcha Sociálnej poisťovni a vzhľadom na účel zákona o nelegálnom zamestnávaní táto podmienka podľa názoru žalobkyne má byť splnená k času vykonania kontroly, keďže stav, ktorý obhajuje žalovaný vytvára dvojkoľajnosť pri vykonaní kontroly prihlásenia do systému SP s duplicitným a oveľa tvrdším sankčným následkom ako podľa zákona o sociálnej poisťovni, na základe ktorého sa prihlásenie má uskutočniť. Zákonodarcu zrejme takýto zámer nemal a ak áno, tak vytvoril aj v tejto oblasti právnu neistotu. Vzhľadom na existujúci skutkový a právny stav a keďže žalovaný nové podstatné skutočnosti (okrem reštriktívneho výkladu zákona), ktoré by potvrdili správnosť a zákonnosť jeho postupu neuviedol, žalobkyňa trvá na žalobe v plnom rozsahu, ako aj na tom, čo bolo uvedené v časti B/ bod 10. žaloby.“

5. K vyjadreniu žalobcu z 13.12.2016 sa vyjadril žalovaný duplikou, podaním zo dňa 04.01.2017, ktoré doručil súdu dňa 05.01.2017, a v ktorom uviedol, že žalovaný zotráva na vyjadrení k žalobe č. UPS/USI/OP/BEZ/2016/17627/161363 zo dňa 07.11.2016 a zopakoval svoje argumenty uvedené vo svojom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení zo dňa 07.11.2016.

6. Dňa 23.01.2017 bol súdu doručený doplnok vyjadrenia žalobcu zo dňa 17.01.2017 s prílohami, ktorý doplnok súd, napriek poučeniu súdu vo výzve z 18.11.2016 podľa ust. § 106 ods. 2 SSP, doručil žalovanému.

7. K doplnku vyjadrenia žalobcu sa vyjadril žalovaný, podaním z 02.02.2017, ktoré vyjadrenie súd doručil žalobcovi dňa 06.02.2017.

8. Dňa 06.03.2017 došli súdu vyjadrenia žalobcu a žalovaného, ktoré súd doručil protistranám na vedomie.

9. Tunajší súd vec žalobcu rozhodol rozsudkom č. k. 1Sa/30/2016 - 151 zo dňa 19.05.2017 tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6Asan/13/2017 zo dňa 31.07.2018 rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sa/30/2016-151 zo dňa 19.05.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že aj keď žalobca pri podávaní svojej žaloby dňa 06.10.2016 v súlade s ust. § 182 ods. 1 písm. g) SSP žiadal vo veci nariadiť pojednávanie, súd pojednávanie nenariadil, preto svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

11. Súd opätovne preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovení § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“), po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívnymi spismi oboch správnych orgánov, konajúc v neprítomnosti žalovaného, po vypočutí žalobcu, v skutočnosti jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/13/2017 zo dňa 31.07.2018, odročenom na vyhlásenie rozsudku na deň 05.12.2019, za splnenia podmienok uvedených v ust. § 105 ods. 2 písm. a) a c) SSP a dospel k záveru, že žalobe žalobcu je treba priznať úspech z ďalej v bodoch 23 až 27 tohto rozsudku uvedených dôvodov.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní súdu dňa 28.11.2019 uviedol : „Chcel by som zhrnúť skutočnosti, ktoré sa týkajú samotnej veci. Žalobkyňa trvá na správnej žalobe, podľa názoru žalobcu nevyplýva naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu v tom, že žalobkyňa bola svojím konaním, myslím, že by porušila zákaz nelegálneho zamestnávania. Žalobkyňa riadne zaplatila povinné odvody od 15.02.2015, svoju dcéru, ako príbuznú v priamom rade v skutočnosti zamestnávala iba od 04.03.2015, keď v skutočnosti začala vykonávať túto prácu. Ďalšia skutočnosť, v čase začatia vykonávania pracovnej činnosti zamestnanca, bol prihlásený do registra. Ďalšia podstatná skutočnosť je tá, že v listinnej podobe bola prihlásená jej dcéra do Sociálnej poisťovne. Ďalej poukazujem na § 2a ods. 1 a 2 zák. č. 82/2005 Z.z., že nelegálne zamestnanie nie je, ak sa vykonáva práca pre fyzickú osobu - podnikateľa, zo strany osoby, ktorá je v príbuznom vzťahu v priamom rade, tu sa jedná o dcéru, ktorá je žiakom alebo študentom do veku 26 rokov. Je nesporné, že sa jedná o dcéru, ktorá bola zamestnávaná, a táto bola žiakom resp. študentom príslušnej školy, o čom bolo predložené potvrdenie. Za najpodstatnejšie považujem z hľadiska právneho výkladu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.02.2018, sp. zn. 6Asan/9/2017, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu č. 6/2018 pod číslom 52, kde sa píše : „nelegálna práca a nelegálne zamestnávanie, hoci by bolo preukázateľne zistené inšpektorátom práce v čase výkonu inšpekcie, ako i v čase rozhodovania správneho orgánu o uložení sankcií za správny delikt, avšak v čase rozhodovania správneho súdu už nie je konanie sťažovateľa deliktuálnym konaním, a to vzhľadom na novšiu priaznivejšiu úpravu pre sťažovateľa ako páchatela, ktorá dekriminalizovala jeho deliktuálne správanie, musí na túto skutočnosť správny súd prihliadať „ex lege“. Hoci túto skutočnosť sťažovateľ vôbec nenamietal, ide tu o rešpektovanie princípu správneho trestania a aplikáciu inštitútu nepravej retroaktivity, ktorá je prípustná, ak je v prospech páchatela, ktoré skutočnosť vyplývajú z článku 50 ods. 6 Ústavy SR ako i príslušných medzinárodných dokumentov. V bode 78 tohto odôvodnenia je prezentovaný názor Najvyššieho súdu SR, ktorý znie nasledovne : „Ak si však zamestnávateľ splní oznamovaciu povinnosť v lehote uvedených 7 dní, a stihne tak spraviť pred výkonom kontroly, kontrolný orgán nemôže konštatovať nelegálne zamestnávanie.“ Jedná sa o právny názor, ktorý je aplikovateľný pre daný prípad, lebo kontrola bola vykonaná 26.11.2015 a k porušeniu malo dôjsť 15.2.2015. Takže podľa môjho názoru, nie je možné ustáliť záver, že žalobkyňa sa dopustila porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, podstatné rozpory odstránené neboli, a preto rozhodnutie je nezrozumiteľné. Princíp právnej istoty a spravodlivosti je v danom prípade povinný súd aplikovať, aj príslušné štátne orgány, ako aj orgán, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie. Za daného stavu sa javí napadnuté rozhodnutie ako šikanózne, s formalistickým výkladom v prípade nelegálneho zamestnávania dcéry žalobcu. Podľa môjho názoru, pre nedostatok dôvodov je aj nepreskúmateľné a preto žiadam, aby súd v danom prípade zrušil obe rozhodnutia, to znamená, tak rozhodnutie ÚPSVaR, ako aj prvostupňové rozhodnutie

žalovaného. A zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň predkladám v písomnej forme svoje záverečné vyjadrenie.“

13. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil písomne a súhlasil s tým, aby sa predmetné pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Súčasne uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných podaní a z tam v nich uvedených dôvodov navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

14. Podľa ust. § 135 ods. 1 SSP Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci skutkový stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Podľa ust. § 194 ods. 2 SSP Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa ust. § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu, alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh, alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

Podľa ust. § 195 písm. c) SSP Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, okrem iného, ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.

Podľa ust. § 1 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní (ďalej len „zákon o nelegálnom zamestnávaní“) v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, tento zákon vymedzuje nelegálnu prácu a nelegálne zamestnávanie, ustanovuje zákaz vykonávania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, výkon kontroly, povinnosti kontrolného orgánu a postih za porušenie zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci v znení účinnom v čase vydania správnych rozhodnutí, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu

- a) fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah, alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu (Zákonník práce)
- b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu a do začiatku výkonu kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania nespĺnila povinnosť podľa osobitného predpisu alebo
- c) štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného predpisu

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci v aktuálnom znení, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou, alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu

- a) fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah, alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu,
- b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah, alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a neprihlásila ju do registra poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra, najneskôr však do začatia kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, ak kontrola začala do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení) na prihlásenie do tohto registra alebo
- c) štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného predpisu

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3.

Podľa ust. § 6 zákona o nelegálnej práci postihy za nelegálne zamestnávanie upravujú osobitné predpisy (zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti)

Podľa ust. § 7ca zákona o nelegálnej práci (prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. januára 2018) porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 2 ods. 2 písm. b) účinného do 31. decembra 2017 právnickou osobou, alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, sa na účely vedenia centrálného verejne prístupného zoznamu fyzických osôb a právnických osôb, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, a na účely preukázania splnenia podmienok podľa osobitných predpisov na základe ich písomnej žiadosti podanej Národnému inšpektorátu práce nepovažuje za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania uplynutím 15 dní odo dňa doručenia tejto žiadosti, ak táto právnická osoba, alebo táto fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, ktoré využívali závislú prácu fyzickej osoby, prihlásili túto fyzickú osobu do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra, najneskôr však do začatia kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, ak kontrola začala do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra.

Podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b) bod 1 č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa po skončení povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 26 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie.

Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je štúdium na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky, alebo štúdium na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa.

Podľa ust. § 20 ods. 1 zákona o sociálnom poistení povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti zamestnanca uvedeného v § 4 ods. 1 vzniká odo dňa vzniku právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3, a zaniká dňom zániku tohto právneho vzťahu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (25.08.2016), zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení, okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a) až c).

Podľa ust. § 231 ods. 2 zákona o sociálnom poistení povinnosti podľa ods. 1 písm. a) až f), h), j) a m) a n) je zamestnávateľ povinný plniť na tlačivách, alebo inou formou, ktorých obsah a spôsob zasielania určí Sociálna poisťovňa.

Podľa ust. § 231 ods. 3 a 4 zákona o sociálnom poistení lehota na splnenie povinnosti podľa ods. 1 písm. a), c) až f), h) až j), m) a n) je zachovaná aj vtedy, ak sa tlačivo v ustanovenej lehote odovzdalo na prepravu poštou alebo odoslalo faxom, alebo elektronickou poštou. Lehota na splnenie povinnosti podľa ods. 1 písm. b) je zachovaná aj vtedy, ak sa tlačivo v ustanovenej lehote odoslalo faxom, alebo elektronickou poštou, alebo ak bola informácia podľa ods. 1 písm. b) odoslaná prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS). Tlačivo odoslané faxom, alebo elektronickou poštou, ak nie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného predpisu, alebo urobené v súlade s dohodou podľa § 186 ods. 2, treba potvrdiť písomne najneskôr do troch dní odo dňa jeho doručenia Sociálnej poisťovni. Informáciu odoslanú prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS) je zamestnávateľ povinný

potvrdiť na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou najneskôr do troch dní odo dňa jej odoslania Sociálnej poisťovni.

Podľa ust. § 35 ods. 3 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) sústavná príprava občana na povolanie nie je a) obdobie, po ktoré sa štúdium prerušilo, a b) štúdium popri zamestnaní na strednej škole a štúdium organizované externou formou na vysokej škole podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 68a ods. 1 písm. b) zákona o službách zamestnanosti ústredie a úrad uložia pokutu právnickej osobe, alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa osobitného predpisu od výšky 2 000,- eur do 200 000,- eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000,- eur.

Podľa ust. § 68a ods. 2 zákona o službách zamestnanosti ústredie a úrad pri ukladaní pokuty podľa ods. 1 prihliadajú na závažnosť zistených nedostatkov a závažnosť ich následkov, opakované zistenie toho istého nedostatku, a ak ide o uloženie pokuty podľa ods. 1 písm. b), aj na počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je štúdium, ktoré sa a) organizuje na strednej škole dennou formou, alebo b) uskutočňuje na vysokej škole dennou formou.

15. Predmetom preskúmacieho konania bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací orgán v rámci svojej prieskumnej právomoci už preskúmal prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu v celom rozsahu a toto potvrdil. Aj v konaní o uloženie sankcie úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

16. V danej veci súd posudzoval najmä otázku, či sa žalobca dopustil porušenia právnych povinností súvisiacich s prihlásením svojho zamestnanca (dcéry J. V.) do Sociálnej poisťovne v zmysle zákona o sociálnom poistení a či v prípade žalobcu išlo o nelegálne zamestnávanie uvedenej osoby.

17. Z administratívneho spisu žalovaného súd zistil skutkový stav súladný so zisteným skutkovým stavom správnymi orgánmi, podľa ktorého žalobca so zamestnancom J. V. uzavrel dohodu o vykonaní práce dňa 13.02.2015, pričom z údajov Sociálnej poisťovne vyplýva, že J. V. bola do registra poistencov prihlásená žalobcom ako zamestnávateľom dňa 02.03.2015 elektronicky s dátumom poistenia od 15.02.2015 a poistenie jej vzniklo dňa 15.02.2015.

18. Podľa názoru súdu žalovaný správne vychádzal zo stanoviska Sociálnej poisťovne - pobočka Michalovce z 10.05.2016, ktoré si vyžiadal, a v ktorom sa uvádza: „Zamestnávateľ nemohol predložiť RLFO na pobočku dňa 05.02.2015, ako uvádza, z dôvodu pridelenia identifikačného čísla zamestnávateľa (IČZ) pobočkou až dňa 06.02.2015. Na kópii „akože“ predloženého RLFO zo dňa 05.02.2016 je IČZ uvádzané. Taktiež odtlačok pečiatky pobočky nie je totožný so vzorom pečiatky“, čo je v súlade s obsahom spisového materiálu žalovaného. Preto z uvedeného dôvodu ani súd tvrdenie žalobcu uvedené vo vyjadrení sa k protokolu z 09.02.2016 spočívajúce v tom, že doručil Sociálnej poisťovni - pobočka Michalovce registračný list FO dňa 05.02.2015 nepovažoval za preukázané.

19. K námietke žalobcu, že jeho konanie nesmerovalo k tomu, aby sa vyhol plateniu poistného, súd uvádza, že vzhľadom na objektívnu zodpovednosť za správny delikt vyplývajúcu z ust. § 68a ods. 1

písm. b) zákona o službách zamestnanosti (...ústredie a úrad uložia pokutu právnickej osobe, alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania...) je táto námietka žalobcu nedôvodná, pretože sa pri konaní, resp. nekonaní žalobcu nevyžaduje ani úmysel, ani nedbanlivostné konanie. Súd k správneému záveru žalovaného v tomto smere, uvedeného v jeho rozhodnutí už len dodáva, že tzv. zmiešané správne delikty fyzických osôb - podnikateľov sa v zmysle teórie správneho práva (doc. JUDr. T., CSc. a kol. - Všeobecné správne právo - 5. aktualizované vydanie Vydavateľ: Eurokódex, Bratislava 2010, ISBN 978-80-89447-27-5) zásadne neviažu na zavinenie. Podnikajúca fyzická osoba je za tento delikt objektívne zodpovedná, pričom súčasná právna úprava takmer vôbec neumožňuje zbaviť sa, čo len čiastočne zodpovednosti zaň, pretože prevažne neupravuje všeobecné liberačné dôvody. Z toho vyplýva záver, že fyzická osoba - podnikateľ zodpovedá výlučne za spôsobený protiprávny stav bez ohľadu na zavinenie (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 10Sžso/28/2014 z 15.04.2015). Preto súd považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

20. Námietka žalobcu spočívajúca v tvrdení, že bol postihnutý za ten istý správny delikt, za ten istý skutok dvojitým postihom, nie je vôbec akceptovateľná, pretože ak žalobca zaplatil pokutu za omeškanie prihlásenia sa do Sociálnej poisťovne podľa zákona o sociálnom poistení, čo je v kompetencii Sociálnej poisťovne, a sankcia za predmetné porušenie povinnosti zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, čo je v kompetencii žalovaného, potom ide o dva odlišné správne delikty, ktoré sú upravené ako odlišné skutkové podstaty, a pretože ide o dve rôzne skutkové podstaty sankcionovaných skutkov, nie je možné postih žalobcu považovať za dvojitý postih. Preto súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú.

21. Námietka žalobcu spočívajúca v tvrdení, že zamestnanec J. V. začala pracovať až dňa 04.03.2015, je vyvrátená samým žalobcom, ktorý sám uvádza, že riadne zaplatil povinné odvody do poisťovného systému odo dňa 15.02.2015, že za obdobie 02/2015 bola vyplatená J. V. v mesiaci marec 2015 mzda v čistom v sume 15,96 eur, ktorú J. V. ako poberateľ pomoci v hmotnej núdzi preukázala Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany. Z uvedeného vyplýva, že v mesiaci február 2015 zamestnankyňa už pracovala, ak jej bola vyplatená aj mzda za mesiac február 2015. Preto ani túto námietku žalobcu súd nemohol akceptovať ako dôvodnú.

22. K námietke žalobcu, že J. V. bola študentkou do 26 rokov veku, a preto nejde o nelegálne zamestnávanie, ktorú námietku žalobca, v skutočnosti jeho právny zástupca, predniesol aj na pojednávaní súdu, súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že J. V. dňa 09.06.2014 požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom k žiadosti doložila potvrdenie o návšteve U. od 01.09.2010 do 03.06.2014 a vysvedčenie o maturitnej skúške a v tejto žiadosti čestne vyhlásila, že nie je študentkou vysokej školy denného štúdia a nemá podanú prihlášku na štúdium v I., II., III. stupni vysokej školy, preto bola dňom nasledujúcim po ukončení štúdia na strednej škole, to znamená odo dňa 04.06.2014 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Súd s poukazom na vyššie v bode 14 tohto rozsudku citované ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa, ust. § 35 ods. 3 písmeno b) zákona o službách zamestnanosti a § 9 ods. 1 písm. b) bod 1 a § 10 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nemohol akceptovať túto námietku žalobcu, že J. V. v inkriminovanom čase bola študentkou vysokej školy denného štúdia, keďže sa už od 04.06.2014 sústavne nepripravovala na povolanie a preto súd vyhodnotil aj túto námietku žalobcu ako nedôvodnú.

23. V bode 14 tohto rozsudku z citovaného ust. § 195 písm. c/ SSP vyplýva, že správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, okrem iného, ak ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie pokiaľ ide o zásadu nepravej retroaktivity, ktorá je prípustná, ak je v prospech páchatel'a, na ktorú aplikáciu dôvodne poukázal právny zástupca žalobcu na pojednávaní súdu dňa 28.11.2019. Z uvedeného ust. § 195 písm. c/ SSP možno jednoznačne vyvodit', že súd je povinný na túto procesnú podmienku prihliadnuť ex offa.

24. Súd preto poukazuje predovšetkým na novelizované (aktuálne) znenie ustanovenia § 2 v spojení s vyššie citovaným v bode 14 tohto rozsudku ust. § 7ca zákona o nelegálnej práci, ktoré ust. § 2 ods. 2 bod b), účinné od 01.01.2018, stanovilo lehotu na prihlásenie do registra 7 dní. Z vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o nelegálnej práci nesporne vyplýva, že na účely skúmania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania je žiadúce eliminovať určité situácie oneskoreného ohlásenia vzniku pracovnoprávneho vzťahu a štátnozamestnaneckého pomeru do príslušného registra Sociálnej

poisťovne a vylúčiť prípady, keď zamestnávateľ túto povinnosť sám a bez zistenia nesplnenia tejto povinnosti kontrolnými orgánmi splnil len s malým oneskorením. Cieľom zákonodarcu pri právnej úprave zákazu nelegálneho zamestnávania ustanovenom v § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci bolo totiž zamedziť nelegálnemu zamestnávaniu fyzických osôb. Preto vzhľadom na okolnosti daného prípadu a zistený skutkový stav sa súdu postup správnych orgánov javí ako formálny a rýdzo gramatický výklad právnej úpravy nelegálneho zamestnávania ustanovenej v ust. § 3 ods. 2 v spojení s ust. § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, bez toho aby brali do úvahy cieľ zákonodarcu, ktorým je zamedziť nelegálne zamestnávanie fyzických osôb.

25. V tomto konkrétnom prípade ide o situáciu, keď sa na základe zistených skutočností žalobca mal dopustiť protiprávneho konania tým, že využíval závislú prácu zamestnanca, dcéry J. V., od 15.02.2015 do 02.03.2015, mal so zamestnancom založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce a najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnancov si nespĺnil povinnosť podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení), ktoré skutočnosti prvostupňový správny orgán a žalovaný v súvislosti s ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci vyhodnotili prísne formálne ako porušenie zákona, v dôsledku čoho bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 2 000,- eur, podľa ust. § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti.

26. Nelegálne zamestnávanie v predmetnej preskúmvanej veci bolo zistené Inšpektorátom práce v Košiciach dňa 26.11.2015, pričom v čase rozhodovania súdu (05.12.2019), ako to vyplýva zo skutkových okolností prípadu, nie je konanie žalobcu už porušením právnej povinnosti, a to vzhľadom na novšiu priaznivejšiu úpravu pre žalobcu, citovanú v bode 14 tohto rozsudku, konkrétne ust. § 2 ods. 2, písm. b) zákona o nelegálnej práci v aktuálnom znení. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a najmä aplikáciu zásad trestného konania, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie bolo potrebné rozhodnutia oboch správnych orgánov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu použitia základnej zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktorú je potrebné použiť na správne trestanie žalobcu, ktorý si svoju povinnosť síce nespĺnil v súlade s ust. 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení, ale splnil si ju sám a bez zistenia, resp. dávno pred zistením nesplnenia tejto povinnosti kontrolnými orgánmi, len s malým oneskorením v zmysle novelizovaného, aktuálneho znenia ust. § 2 v spojení s ust. § 7ca zákona o nelegálnej práci.

27. Pretože v rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané, alebo nenamietané v žalobe (§ 195 SSP), súd považuje rozhodnutia správnych orgánov za nespravodlivé a nezákonné, vychádzajúc pritom z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. v rozhodnutiach sp. zn.: 6Asan/9/2017 zo dňa 21.02.2018, 10Asan/19/2017 zo dňa 18.07.2018 a 10Asan/1/2018 zo dňa 28.08.2018 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 4Cdo/98/2010 a z princípu nepravnej retroaktivity, podľa ktorého „Pri nepravnej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv, alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav, ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy“ preto obe rozhodnutia žalovaného zrušil z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 191 ods. 1, písm. c) SSP a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

28. V ďalšom konaní sa správny orgán musí vysporiadať s novou právnou úpravou, ktorá je priaznivejšia pre žalobcu, pretože aj správne orgány musia rešpektovať zásady správneho trestania a aplikáciu zásady nepravnej retroaktivity, ktorá je prípustná, ak je v prospech páchatel'a správneho deliktu, ako je to v preskúmvanom prípade a to napriek tomu, že treba objektívne konštatovať, že v čase rozhodovania správnych orgánov nová právna úprava ust. § 2 v spojení s ust. § 7ca zákona o nelegálnej práci účinná od 01.01.2018, a ani v čase skoršieho rozsudku súdu (25.08.2016), ešte nebola účinná.

29. Súd žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania (§ 167 ods. 1 SSP).

30. Podľa ust. § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.